09/01/2019

Δάκρυα μετανοίας και δάκρυα δοξολογίας

/ Γνώμες

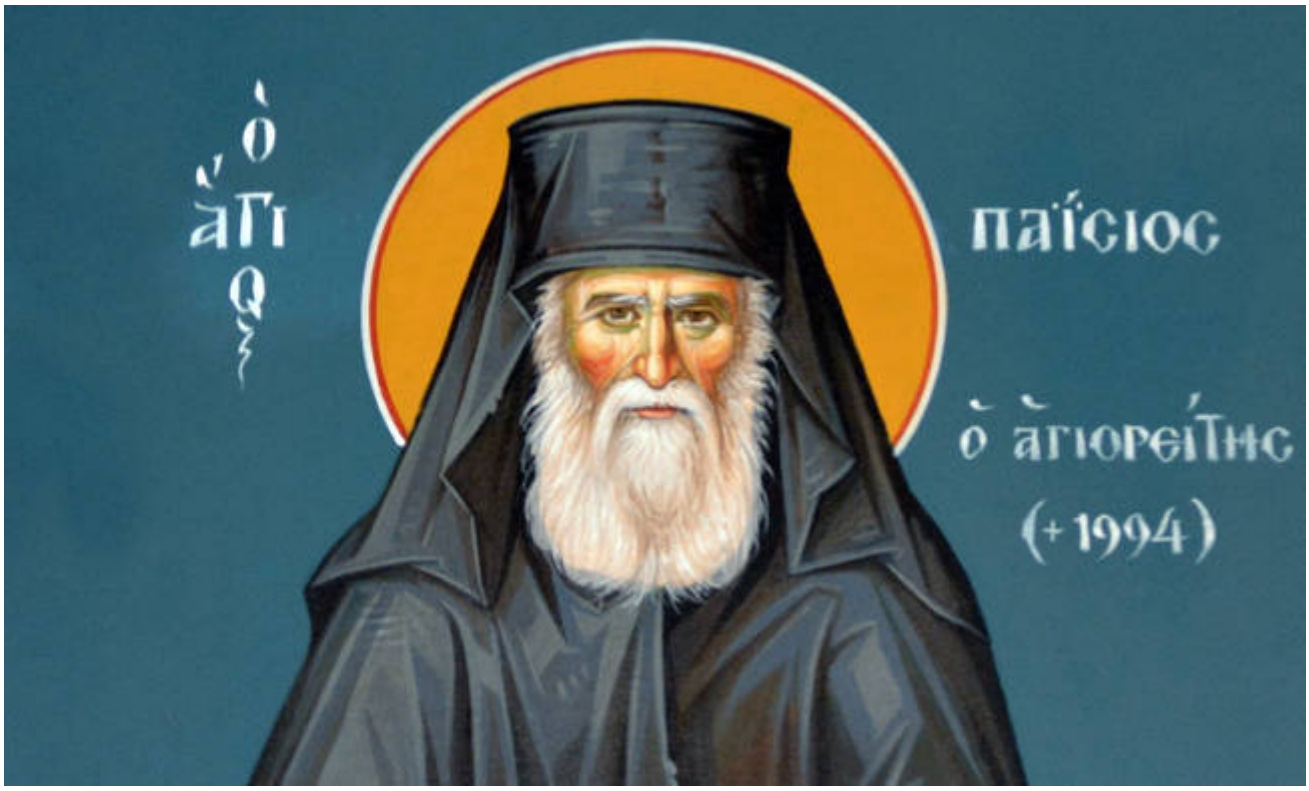

– Γέροντα, να μας εξηγήσετε αυτό που γράφει ο Αββάς Ισαάκ για τα δάκρυα: «Άλλα δάκρυα καίουσι και ξηραίνουσι το σώμα και άλλα δάκρυα ευφραίνουσι και τρέφουσιν αυτό· και όσα μεν δάκρυα γεννώνται εκ της κατανύξεως της ταπεινής καρδίας διά τας αμαρτίας, καίουσι και ξηραίνουσι το σώμα (...) Τα της δευτέρας τάξεως δάκρυα προέρχονται εκ της γνώσεως και συνέσεως, τα οποία καλλωπίζουσι το πρόσωπον και τρέφουσι το σώμα» .

– Τα πρώτα δάκρυα είναι δάκρυα μετανοίας. Πονάς βαθιά και ειλικρινά για το σφάλμα σου και κλαις με ταπείνωση. Τα δάκρυα αυτά καταβάλλουν τον άνθρωπο, αλλά έχουν και θεία παρηγοριά. Όταν όμως η ψυχή συμφιλιωθεί με τον Θεό, έρχονται τα δάκρυα της ευγνωμοσύνης και της δοξολογίας, που είναι δάκρυα αγαλλιάσεως. Τότε η ψυχή βρίσκεται σε άλλον χώρο, φτερουγίζει στην απαλή εκείνη γλυκύτητα, την παραδεισένια. Στη δεύτερη αυτήν κατάσταση ο άνθρωπος και με λίγη τροφή περνάει. Ευφραίνεται η καρδιά, και το ελάχιστο που τρώει τον κρατάει, αλλά και η έλλειψη ύπνου δεν τον βλάπτει. Δεν είναι ότι πιέζει τον εαυτό του, για να μην κοιμηθεί, αλλά από την υπερβολική αγαλλίαση δεν μπορεί να κοιμηθεί. Φουντώνει ο θείος έρωτας στην καρδιά και δεν του κάνει καρδιά να κοιμηθεί. Εκείνη η χαρά η μεγάλη αναπληρώνει πολύ ύπνο.

– Μπορεί, Γέροντα, να ψάλλει κανείς το «Χριστός γεννάται, δοξάσατε» με δάκρυα;
– Ναι, με πλημμύρα από δάκρυα, από ευγνωμοσύνη!
– Δηλαδή, Γέροντα, μπορεί να κλαίει κανείς, όταν δοξολογεί τον Θεό;
– Ναι, αισθάνεται μία ανέκφραστη αγαλλίαση από ευγνωμοσύνη, που δεν κρατιέται ο άνθρωπος, τινάζεται. Αυτό είναι το πραγματικό ξέσπασμα δοξολογίας. Να κινηθείτε στην πνευματική σφαίρα, στη δοξολογία. «Δόξα σοι ο Θεός, δόξα σοι ο Θεός» να λέτε συνέχεια. Μετά όλα θα σας συγκινούν, για όλα θα νιώθετε μεγάλη ευγνωμοσύνη προς τον Θεό, και ο Θεός θα σας τρελάνει με τις πολλές Του ευλογίες.

Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, Λόγοι, Περί Προσευχής